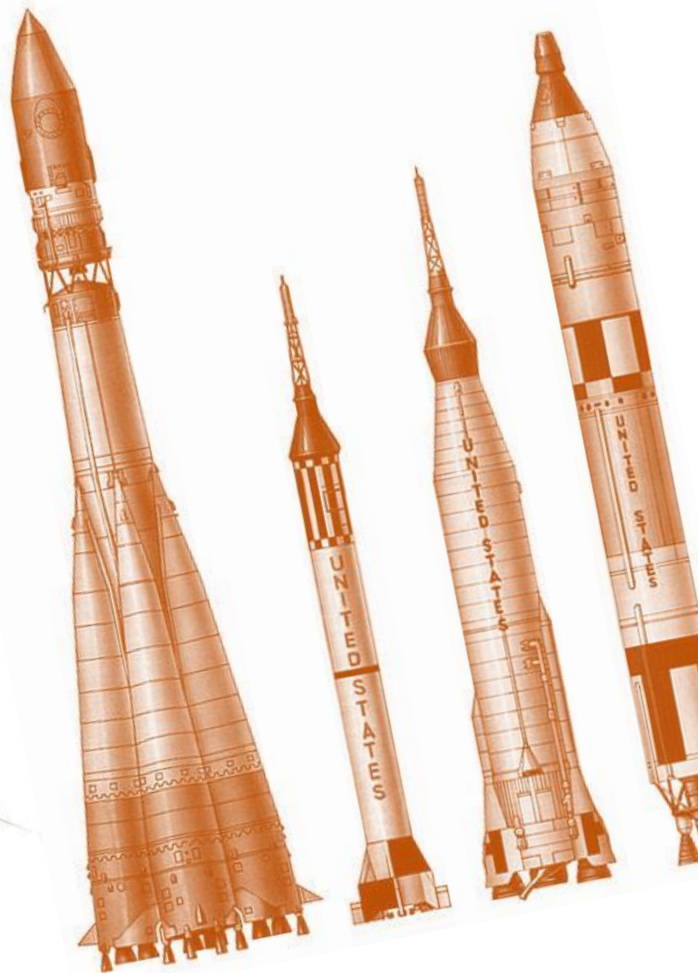
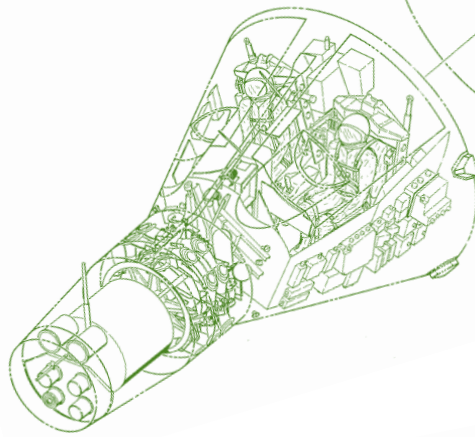
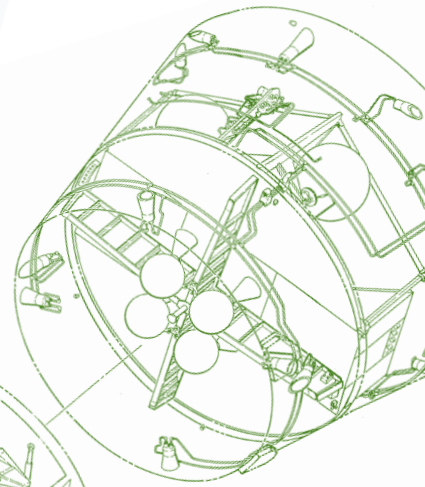
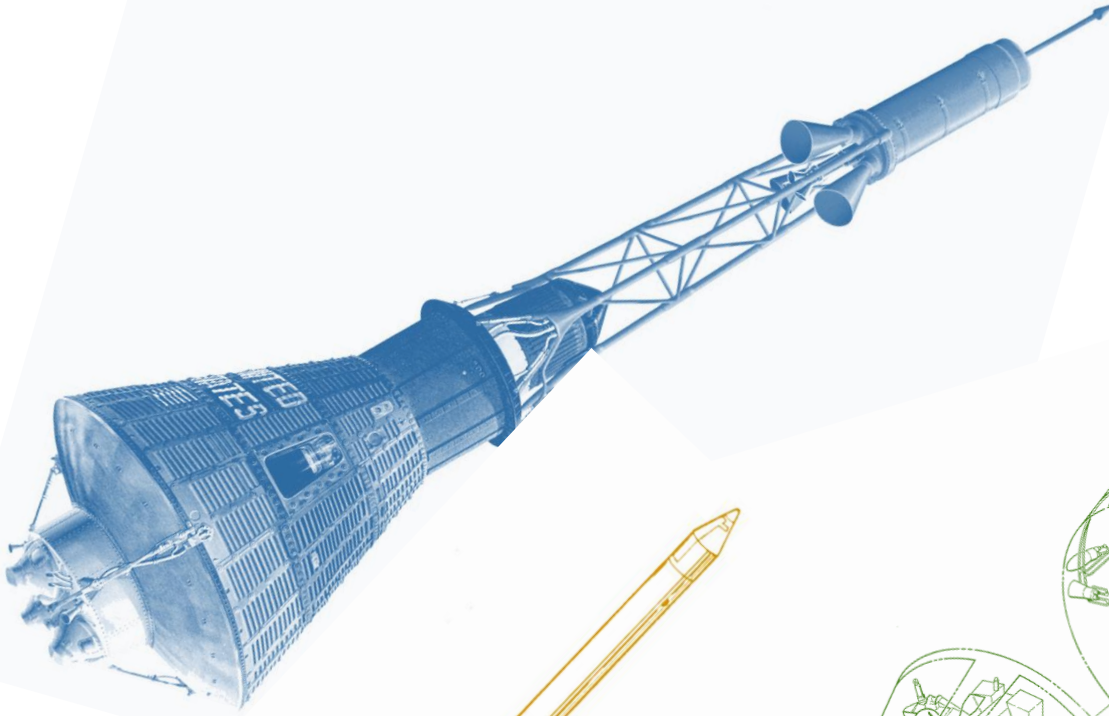

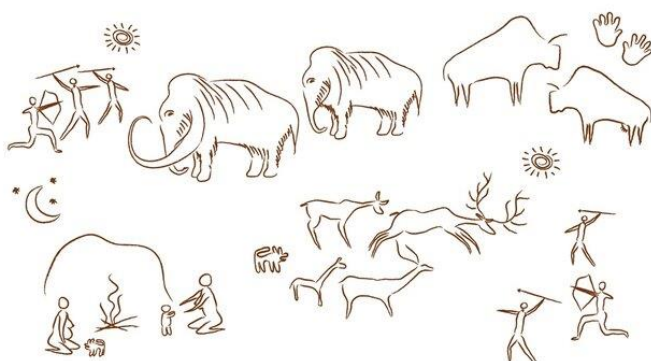
MATHIAS KRÅKENES

SUITE POUR LA LUNE

POUR ORGUE

PROGRAM

I - L'homme rêve

The Human Dream

Der Mensch Träumt

Mennesket drømmer

Mennesket retter for aller første gang blikket mot himmelen og ser denne store, runde tingen som henger høyt der oppe, omgitt av ingenting. En gnist er tent, en drøm er skapt.

Metronomtall 61, etter fødselsåret til den franske regissøren Georges Méliès (1861-1938), som var inspirasjonen til dette verket ved hans film fra 1902, «Le Voyage dans la Lune».

The Humans are for the first time looking up on the sky, to take notice of this big round thing, just hanging high up there, surrounded by nothingness. A spark is created, a dream is made.

Metronomnumber is 61, in honour of the French filmmaker Georges Méliès (1861-1938), who inspired me to make this music with his film from 1902, «Le Voyage dans la Lune».

II - L'intérêt se manifeite

The Interest Shows Up

Das Interesse Zeigt Sich

Interessen meldet seg

Hva er dette som følger etter oss der oppe på himmelen, som en evig trofast hund. Som dag som natt, den viker aldri. Interessen skapes hos oss mennesker på kloden, omgitt av teorier og spørsmål. «Kan vi dra dit?»

Metronomtall 66, er til ære for den sovjetiske rakettingeniøren Sergej Koroljov, som døde i 1966, og som ved sin død sakte, men sikkert, begynte starten på slutten av det sovjetiske måneprogrammet.

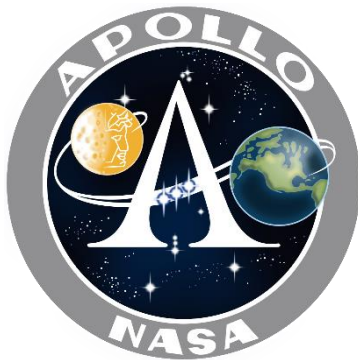
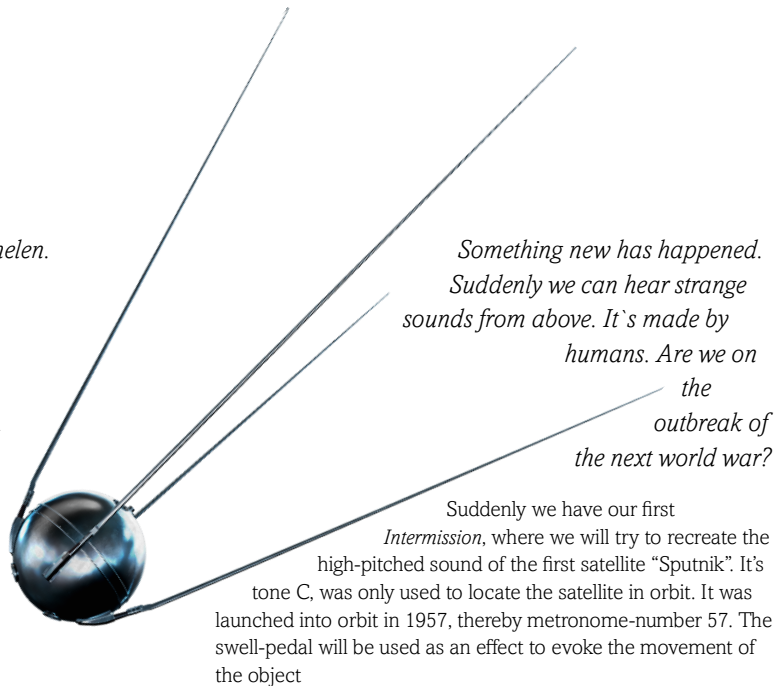
What is this round thing that keeps following us up on the sky, like some faithful dog. Like day, like night, it's still there. The interest are getting bigger down on this earth, surrounded by theories and questions. "Can we really go there?"

Metronomenumber is 66, in honour of the Russian rocket-engineer Sergej Koroljov, who died in 1966, and with his death, the Russian moon-program slowly died too.

Intermission I

*Noe nytt har skjedd. Vi hører lyder fra himmelen.
Lyder som aldri har vært hørt. Det er
menneskeskapt. Er det ny verdenskrig i
anmarsj?*

Vi trer inn i vår første *Intermission*, som skal gjenspeile den første satellitten «Sputnik». Den gav fra seg et lite radiosignal på tonen C, som man brukte for å lokalisere den via radio. Den ble skutt opp i 1957, derav metronomtall 57. Svellpedalen benyttes iverdigi i denne satsen for å fremkalle bevegelsen av en farkost.

III - Les bénévoles

The Volunteers

Die Freiwilligen

De frivillige

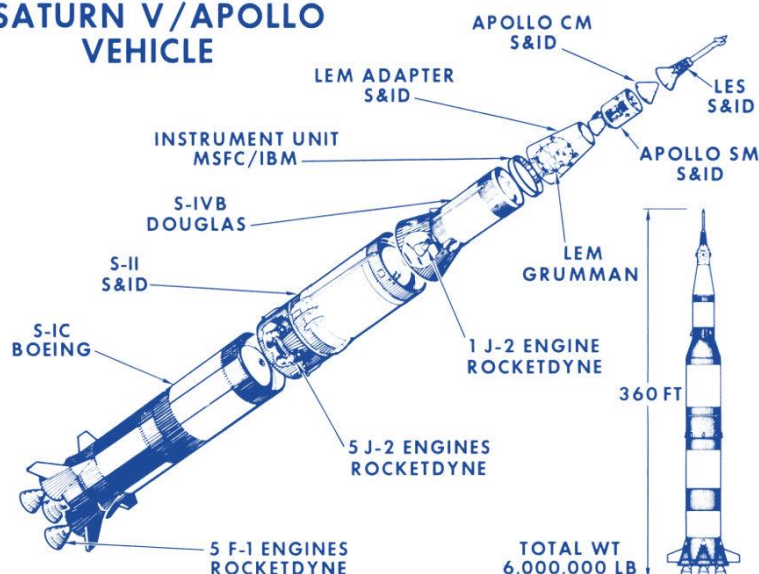
*Vi har fått en overbevisning om at det er vår plikt å ta
for oss verdensrommet. Vår Gudегitte nysgjerrighet vil
føre oss så langt som vi selv velger å gå. Vi kan gjøre
alt. Vi trenger nå mennesker til å gjøre nettopp det.*

Metronomtall 30, etter fødselsåret (1930) til de aller fleste amerikanske astronauter i Apollo-programmet. Dermed er denne sats til ære for Edward H. White II som omkom på Apollo 1, 1967, og Neil Armstrong, første menneske på månen.

*We are convinced that it is our duty to conquer space.
Our Godgiven curiosity will lead us as far as we as
humans chose to go. We can do anything. All we need is
the men who can do it.*

Metronomnumber 30, in honour of the many astronauts who was born around this year exactly, but in this case it's dedicated to Edward H. White II who died in the fire on Apollo 1, 1967, and Neil Armstrong, first man on the moon.

SATURN V/APOLLO VEHICLE

Det er dette vi har jobbet mot. En farkost som til syvende og sist skal gjøre ord om til alvor, og ta oss på reisen fra jorden til månen. Det mest høylytte og kraftigste menneskeskapte redskap noen gang, og med en sjokkbølge som får bukseben til å blafre.

Intermission II

Her får vi vårt andre *Intermission*, som er til ære for raketten som fraktet mennesker til månen, Saturn V. Satsen skal gjenskape sjokkbølgene og vibrasjonene av å bevitne dens første oppskytning, 1967, derav metronomtall 67.

This is what we have been working on. A construction so big, which soon will make our dreams come true, and make the voyage from the earth to the moon.

The most loud and powerful manmade thing ever, and with a shock wave so great, it will make your clothes flutter.

Intermission II, is honouring the rocket which sent the men to the moon, Saturn V. The movement will try to recreate the launch of the rocket with extreme vibration, therefore the pedals will play cluster-chords. Metronome-number 67, for the first launch of the rocket in 1967.

IV - Sérieusement

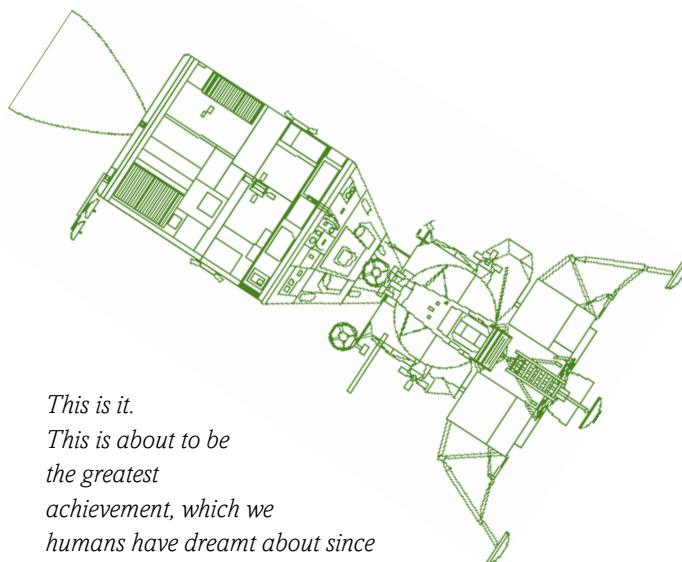
Now it's Serious

Ernsthaft

Alvor

Nå skjer det. Det er denne timen menneskeheten har drømt om siden første gang vi så mot himmelen. Det er alvor nå, vi skal for første gang begi oss ut på menneskehetens største bragd. Nettopp å forsøke på å lande på månen. Vil vi kunne klare det på første forsøket?

4. sats, skal sette lytteren i modus ovenfor den bragd det å lande på månen er. Det er alvorlig stemning, preget av forventningsfulle klanger og elementer. Vi vil til slutt lande, og med det en strøm av akkorder for å markere det. Metronomtall 69, til ære for den første månelanding, gjennomført 20. juli, 1969.

This is it.

This is about to be the greatest achievement, which we humans have dreamt about since the day we laid eyes on this grey-white beauty. Now it's sereous. We will for the first time ever commit to the idea of landing on the moon. Will we make it on the first attempt?

4th movement, we finally land on the moon and the listeners will be introduced to a lot of different moods of serious tones, before we finally land and the chord at the end gives us the final touch. Metronome-number 69, in honour of the first moonlanding, 20th of July, 1969.

V - Le Voyage dans la Lune

A Trip to the Moon

Die Reise Zum Mond

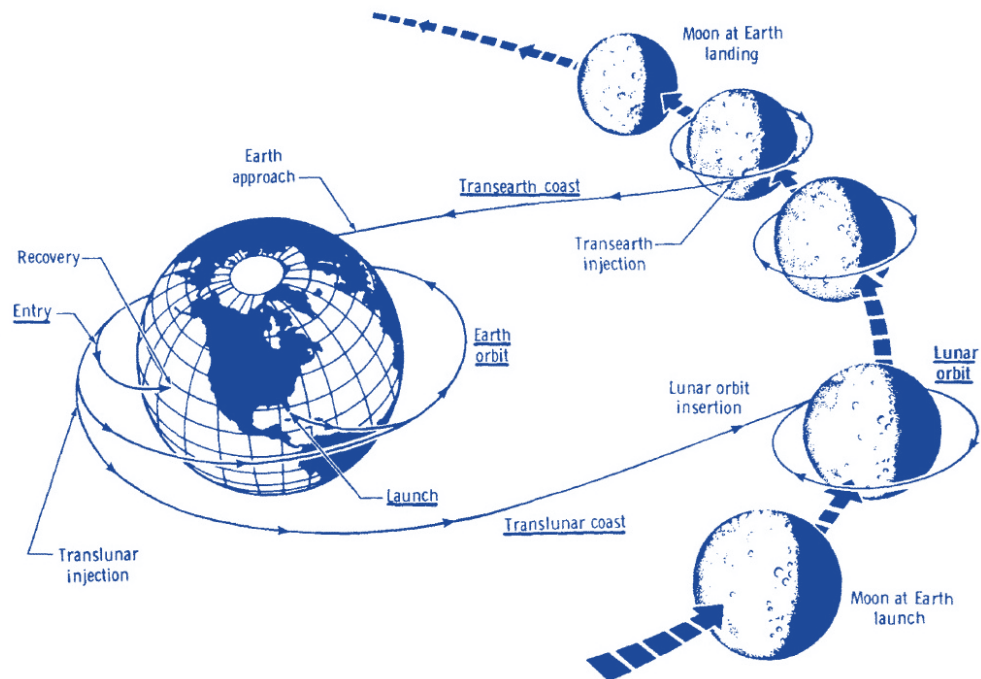
Reisen til månen

“... We choose to go to the moon. We choose to go to the moon in this decade and do the other things, not because they are easy, but because they are hard, because that goal will serve to organize and measure the best of our energies and skills, because that challenge is one that we are willing to accept, one we are unwilling to postpone, and one which we intend to win, and the others, too.”

- John Fitzgerald Kennedy, September 12, 1962

5. og siste sats tar oss gjennom hele reisen vi har vært igjennom fra starten til slutten, altså er siste satsen selve reisen til månen, frem og tilbake. Den setter dermed punktumet på reisen gjennom gjenbruk av tidligere temaer og elementer, og har undertittel «Le Voyage dans la Lune».

The 5th and last movement, takes musical elements from every movement, and thereby makes the whole journey from the earth to the moon. This gives us the final ending of the human race's greatest achievement, and it's called “Le Voyage dans la Lune”.

EVERY APOLLO MISSIONS AND THEIR CREW

APOLLO 1

Crew: Virgil I. "Gus" Grissom; Edward H. White; Roger B. Chaffee

APOLLO 7

Crew: Walter Schirra Jr., commander; R. Walter Cunningham, lunar module pilot; Donn F. Eisele, command module pilot

Launch: Oct. 11, 1968; splashdown: Oct. 22

APOLLO 8

Crew: Frank Borman, commander; William A. Anders, lunar module pilot; James A. Lovell Jr., command module pilot

Launch: Dec. 21, 1968; splashdown: Dec. 27.

APOLLO 9

Crew: James A. McDivitt, commander; Russell L. Schweickart, lunar module pilot; David R. Scott, command module pilot

Launch: March 3, 1969; splashdown: March 13.

APOLLO 10

Crew: Thomas Stafford, commander; Eugene Cernan, lunar module pilot; John Young, command module pilot

Launch: May 18, 1969; splashdown: May 26.

APOLLO 11

Crew: Neil Armstrong, commander; Edwin E. Aldrin Jr., lunar module pilot; Michael Collins, command module pilot

Launch: July 16, 1969; lunar landing: July 20; splashdown: July 24.

APOLLO 12

Crew: Charles Conrad Jr., commander; Alan L. Bean, lunar module pilot; Richard F. Gordon Jr., command module pilot

Launch: Nov. 14, 1969; lunar landing: Nov. 19; splashdown: Nov. 24.

APOLLO 13

Crew: James A. Lovell Jr., commander; Fred W. Haise Jr., lunar module pilot; John L. Swigert Jr., command module pilot

Launch: April 11, 1970; splashdown: April 17

APOLLO 14

Crew: Alan B. Shepard Jr., commander; Edgar D. Mitchell, lunar module pilot; Stuart A. Roosa, command module pilot

Launch: Jan. 31, 1971; lunar landing: Feb. 5; splashdown, Feb. 9.

APOLLO 15

Crew: David R. Scott, commander; James B. Irwin, lunar module pilot; Alfred M. Worden, command module pilot

Launch: July 26, 1971; lunar landing: July 30; splashdown: Aug. 7.

APOLLO 16

Crew: John W. Young, commander; Charles M. Duke Jr., lunar module pilot; Thomas K. Mattingly II, command module pilot

Launch: April 16, 1972; lunar landing: April 20; splashdown: April 27.

APOLLO 17

Crew: Eugene A. Cernan, commander; Harrison H. Schmitt, lunar module pilot; Ronald E. Evans, command module pilot

Launch: Dec. 7, 1972; lunar landing: Dec. 11; splashdown: Dec. 19.

MEN WHO DIED TRYING

Theodore Cordy Freeman

Edward Galen Givens Jr.

Charles Arthur Bassett II

Clifton Curtis Williams Jr.

Elliot McKay See Jr.

Yuri Alekseyevich Gagarin

Virgil Ivan Grissom

Pavel Ivanovich Belyayev

Roger Bruce Chaffee

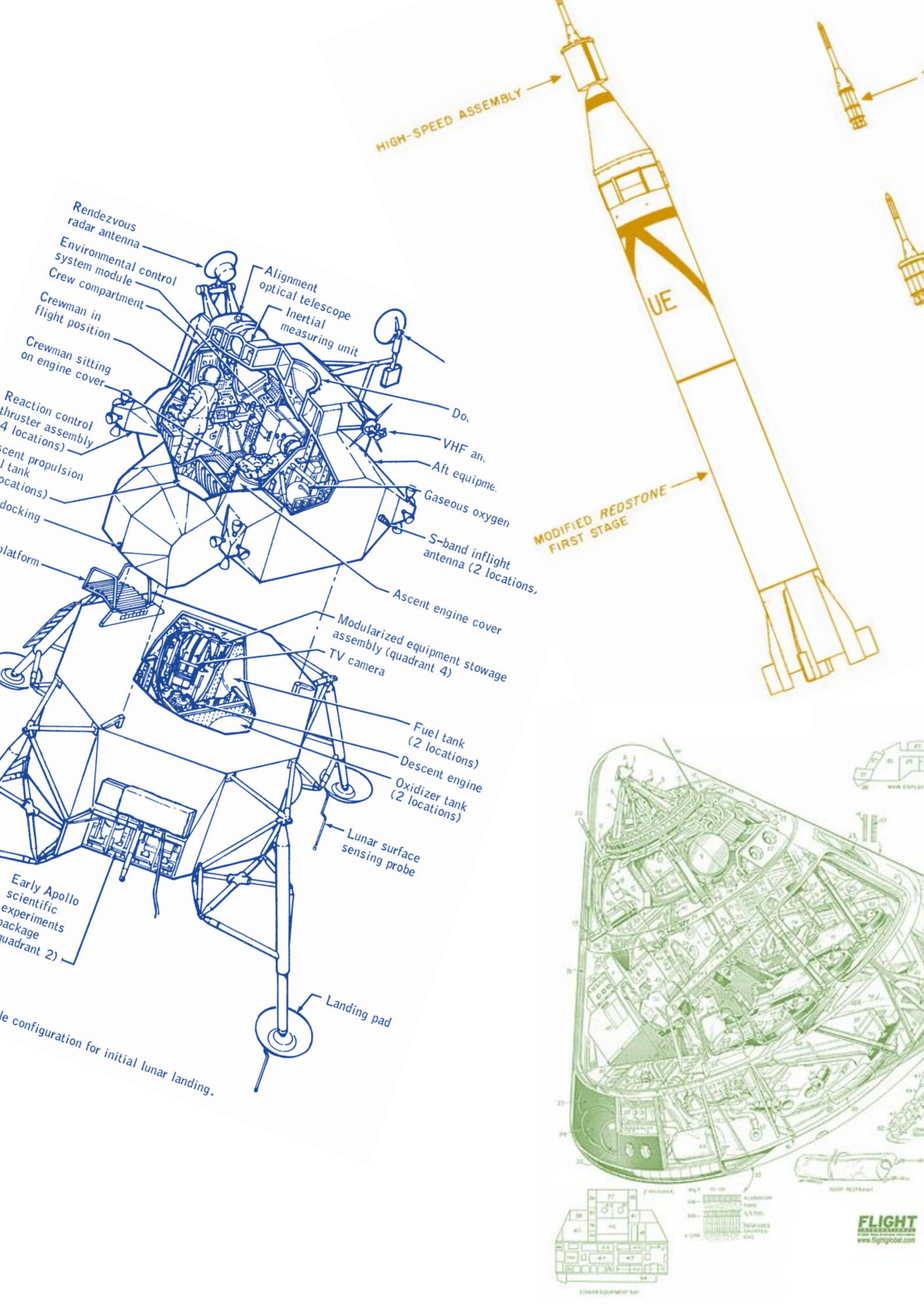
Georgiy Timofeyevich Dobrovolsky

Edward Higgins White II

Viktor Ivanovich Patsayev

Vladimir Mikhaylovich Komarov

Vladislav Nikolayevich Volkov

HIGH-SPEED ASSEMBLY

MODIFIED REDSTONE FIRST STAGE

- Rendezvous radar antenna
- Environmental control system module
- Crew compartment
- Crewman in flight position
- Crewman sitting on engine cover
- Reaction control thruster assembly (4 locations)
- Ascent propulsion tank (2 locations)
- Docking
- Platform
- Alignment optical telescope
- Inertial measuring unit
- Do.
- VHF an.
- Aft equipme.
- Gaseous oxygen
- S-band inflight antenna (2 locations)
- Ascent engine cover
- Modularized equipment stowage assembly (quadrant 4)
- TV camera
- Fuel tank (2 locations)
- Descent engine
- Oxidizer tank (2 locations)
- Lunar surface sensing probe
- Landing pad
- Early Apollo scientific experiments package (quadrant 2)
- Initial configuration for initial lunar landing.

“Only in the darkness can you see the stars”

Martin Luther King Jr.

PHOTO AND GRAPHICS

N A S A